

V Bruselu dne 6.11.2013
COM(2013) 769 final

2013/0377 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

kterým se mění nařízení (EU) č. 525/2013, pokud jde o technické provedení Kjótského protokolu k Rámcové úmluvě OSN o změně klimatu

(Text s významem pro EHP)

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

Změna z Dohá

Na konferenci o změně klimatu, která proběhla v prosinci 2012 v Dohá, přijalo 192 smluvních stran Kjótského protokolu k Rámcové úmluvě OSN o změně klimatu (dále jen „úmluva“) změnu tohoto protokolu¹. Tato „změna z Dohá“ stanoví druhé kontrolní období Kjótského protokolu, a to ode dne 1. ledna 2013 do 31. prosince 2020.

Podle změny z Dohá se Evropská unie, její členské státy a Island zavázaly omezit své průměrné roční emise skleníkových plynů v období 2013–2020 na 80 % emisí v referenčním roce (zpravidla rok 1990)². Základ tohoto závazku tkví v cílech snížení emisí stanovených v balíčku opatření v oblasti klimatu a energetiky, který byl přijat v roce 2009, zejména v systému EU pro obchodování s emisemi (EU ETS) a rozhodnutí o „sdílení úsilí“³. Výpočet závazku bere v úvahu rozdíly mezi oblastmi působnosti právních předpisů Evropské unie a v rámci Kjótského protokolu v druhém kontrolním období⁴. Tento přístup je v souladu se závěry zasedání Rady z března 2012, v nichž se uvádí, že společný závazek Evropské unie, jejích členských států a Islandu by měl být založen na souboru opatření pro oblast klimatu a energie, ale také na skutečnosti, že povinnosti jednotlivých členských států týkající se snížení emisí v druhém období závazku v rámci Kjótského protokolu „nepřekročí jejich závazky dohodnuté v právních předpisech EU“. Tento přístup byl použit, když Evropská unie a její členské státy předložily v dubnu 2012 své závazky na druhé kontrolní období⁵.

Vedle přijetí změny z Dohá se na konferenci o změně klimatu rovněž přijala řada rozhodnutí o technických otázkách týkajících se provádění podstatných závazků ke zmírnění změny klimatu uvedených ve změně z Dohá: patří mezi ně rozhodnutí o započítávání a spravování kjótských jednotek při přechodu z prvního na druhé kontrolní období a během druhého kontrolního období (rozhodnutí 1/CMP.8 a 2/CMP.8)⁶. Připravuje se další soubor opatření, který doplňuje prováděcí balíček, a Evropská unie se zasazuje o to, aby se zabezpečilo jeho přijetí na konferenci o změně klimatu, která se bude v listopadu 2013 konat ve Varšavě.

¹ Rozhodnutí 1/CMP.8 přijaté konferencí smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran Kjótského protokolu, FCCC/KP/CMP/2012/13/Add.1.

² Pro první kontrolní období byly jako referenční roky EU určeny tyto roky: pro CO₂, CH₄ a N₂O používají všechny členské státy jako referenční rok 1990 s následujícími výjimkami: Bulharsko — 1988; Maďarsko — průměr 1985–1987; Slovinsko — 1986; Polsko — 1988; Rumunsko — 1989. Pro fluorované plyny používají všechny členské státy jako referenční rok 1995 s následujícími výjimkami: Rakousko, Francie, Itálie a Slovensko — 1990; a Rumunsko — 1989.

³ Právní předpisy přijaté dne 23. dubna 2009, včetně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/29/ES, kterou se mění směrnice 2003/87/ES s cílem zlepšit a rozšířit systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství, a na rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 406/2009/ES ze dne 23. dubna 2009 o úsilí členských států snížit emise skleníkových plynů, aby byly splněny závazky Společenství v oblasti snížení emisí skleníkových plynů do roku 2020, Úř. věst. 140, 5.6. 2009.

⁴ Tento rozdíl v působnosti je podrobně vysvětlen v pracovním dokumentu útvarů Komise „Příprava kvantifikovaného závazku EU na omezení a snížení emisí (QELRO) založeného na klimatickém a energetickém balíčku EU“, SWD (2012) 18 final, 13.2.2012.

⁵ Podání Dánska a Evropské komise jménem Evropské unie a jejích členských států ze dne 19. dubna 2012 k „Informaci o kvantifikovaném závazku EU na omezení a snížení emisí (QELRO) pro druhé kontrolní období podle Kjótského protokolu“, FCCC/KP/AWG/2012/MISC.1.

⁶ Viz výše poznámka pod čarou 1.

Společné plnění závazků Evropské unie, jejích členských států a Islandu

Článek 4 Kjótského protokolu umožňuje smluvním stranám plnit jejich závazky společně. Evropská unie a její členské státy využily této možnosti při ratifikaci Kjótského protokolu v roce 2002 a provádění prvního kontrolního období⁷. V průběhu jednání o změně z Dohy Evropská unie a její členské státy jasně oznámily svůj úmysl plnit své závazky v druhém kontrolním období společně, tentokrát i s Islandem.

Strany, které se dohodly, že splní své závazky společně, mají za to, že tyto závazky splní, pokud je dosažen jejich společný závazek (na základě jejich celkových emisí skleníkových plynů za celou dobu trvání období závazku). V případě nedosažení vytyčeného společného závazku je však každá strana odpovědná za svou úroveň emisí stanovenou v jejich společném plnění dohody. V Kjótském protokolu se proto vyžaduje, aby smluvní strany dohody o společném plnění stanovily příslušné úrovně emisí přidělené každému členu dohody o společném plnění a oznámily je při uložení jejich listiny o přijetí.

Podmínky společného plnění závazku Evropské unie, jejích členských států a Islandu jsou uvedeny v příloze I návrhu rozhodnutí Rady o uzavření změny z Dohy ke Kjótskému protokolu Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu a o společném plnění závazků z něj vyplývajících⁸. Podmínky budou rovněž začleněny do dvoustranné dohody s Islandem, pro kterou Komise navrhla v červnu 2013 Radě doporučení týkající se mandátu k jednání. Až budou tyto podmínky dohodnuty, včetně příslušných úrovní emisí, musí být v okamžiku, kdy Evropská unie, její členské státy a Island společně uloží své listiny o přijetí změny z Dohy, oznámeny UNFCCC.

Započítávání emisí po roce 2012

V druhém kontrolním období závazků podle Kjótského protokolu bude pokračovat stávající souhrnný systém započítávání emisí, přičemž se do určité míry zlepší, aby byla zajištěna transparentnost, pokud jde o výsledky smluvních stran a plnění jejich závazků. Ústředním bodem tohoto systému je požadavek, aby se pro každou stranu, která přijala závazek, vypočetlo množství, které se jí přidělí. Toto přidělené množství představuje množství emisí v tunách, které jednotlivé smluvní strany mohou vypustit během kontrolního období, vyjádřené v ekvivalentu oxidu uhličitého (CO₂ ekv.). Je vydáno ve formě jednotek přiděleného množství (AAU) do národního registru každé smluvní strany. V rámci dohody o společném plnění uvedené v příloze II k návrhu rozhodnutí Rady to znamená, že Evropská unie, její členské státy a Island jsou jednotlivě odpovědní za vydávání AAU odpovídajících přiděleným množstvím do svých vnitrostátních registrů.

Kromě jednotek AAU budou vnitrostátní registry také vést a evidovat transakce s jednotkami vyplývajících z použití pružných mechanismů Kjótského protokolu. To se týká nejen AAU, ale také jednotek ověřeného snížení emisí (CER) pro projekty z mechanismu čistého rozvoje, jednotek snížení emisí (ERU) pro projekty společné realizace, stejně jako jednotek propadů (RMU) pro pohlcení pomocí propadů. Transakce s těmito jednotkami budou předmětem mezinárodních požadavků, jako jsou kritéria způsobilosti pro účast v pružných mechanismech a kritéria upravující rezervu kontrolního období (CPR). Tyto požadavky poskytnou záruky proti tomu, aby smluvní strany prodaly nadměrné množství jednotek, pokud to není odůvodněno skutečným snížením emisí této smluvní strany. Kromě toho byla na konferenci o změně klimatu v Dohě odsouhlasena pravidla pro přechod z prvního do druhého kontrolního období, zejména ve vztahu k přesunu (banking) přebytku AAU z prvního kontrolního období.

⁷ Rozhodnutí Rady 2002/358/ES ze dne 25. dubna 2002 o schválení Kjótského protokolu k Rámcové úmluvě OSN o změně klimatu jménem Evropského společenství a o společném plnění závazků z něj vyplývajících (Úř. věst. L 130, 15.5.2002, s. 1).

⁸ COM/2013/ 768 final.

Ačkoli nově dohodnutá Kjótská pravidla v zásadě neovlivňují fungování EU ETS nebo rozhodnutí o „sdílení úsilí“, měla by být upřesněna vzájemná interakce mezi systémem započítávání Kjótského protokolu a pravidly započítávání podle právních předpisů Unie a provádění Kjótských pravidel musí být uvedeno do souladu s těmito právními předpisy EU. Kromě toho bude společné plnění dohody vyžadovat vypracování dalších technických pravidel.

Právní základ pro technické provádění v Evropské unii

Během prvního kontrolního období v rámci Kjótského protokolu (2008–2012) byly mezinárodně dohodnuté požadavky realizovány prostřednictvím rozhodnutí o mechanismu monitorování⁹ a nařízení o registru použitelných pro druhou fázi systému EU pro obchodování s emisemi (2008–2012)¹⁰. K těmto požadavkům patřilo započítávání emisí a jednotek, společné plnění závazků EU, správa jednotek s ohledem na závazky v rámci Kjótského protokolu a jejich interakce se správou jednotek v rámci systému EU ETS. Předpisy o registru zahrnovaly pravidla započítávání a správy jednotek na účely provádění systému EU ETS a pro provádění prvního kontrolního období v rámci Kjótského protokolu. Nyní platné nařízení o registru¹¹ obsahuje pouze ustanovení pro správu jednotek týkající se provádění a provozu třetí fáze systému EU ETS a rozhodnutí o společném úsilí. Neupravuje požadavky na započítávání pro technické provedení protokolu po roce 2012.

Provádění Kjótského protokolu po roce 2012 vyžaduje soubor technických prováděcích pravidel, které musí být vypracovány pro Evropskou unii, její členské státy a Island. Nedávno přijaté nařízení o mechanismu monitorování¹² neobsahuje právní základ, který by Komisi umožnil vypracovat takový soubor pravidel vzhledem k národním registrům členských států. Proto je nutné změnit nařízení o mechanismu monitorování tak, aby byl poskytnut požadovaný právní základ.

2. TECHNICKÉ PROVÁDĚNÍ KJÓTSKÉHO PROTOKOLU PO ROCE 2012

Pro zajištění technického provádění Kjótského protokolu v Evropské unii po roce 2012 je potřeba umožnit účinné fungování společného plnění závazků Evropské unie, jejích členských států a Islandu, a zajistit soulad provádění protokolu s fungováním EU ETS a rozhodnutím o „sdílení úsilí“. Tato pravidla by měla vyřešit řadu otázek, včetně:

- postupů správy jednotek, jako jsou transakce Kjótských jednotek (vydání, převod, nabývání, rušení, odebrání, přesun, nahrazení nebo změna data skončení platnosti) v

⁹ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 280/2004/ES ze dne 11. února 2004 o mechanismu monitorování emisí skleníkových plynů ve Společenství a provádění Kjótského protokolu (Úř. věst. L 49, 19.2.2004, s. 1).

¹⁰ Nařízení Komise (ES) č. 2216/2004 ze dne 21. prosince 2004 o normalizovaném a bezpečném systému registrů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 280/2004/ES (Úř. věst. L 386, 29.12.2004, s. 1) a nařízení Komise (EU) č. 920/2010 ze dne 7. října 2010 o standardizovaném a bezpečném systému registrů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 280/2004/ES (Úř. věst. L 270, 14.10.2010, s. 1).

¹¹ Nařízení Komise (EU) č. 389/2013 ze dne 2. května 2013 o vytvoření registru Unie podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES, rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 280/2004/ES a č. 406/2009 a o zrušení nařízení Komise (EU) č. 920/2010 a č. 1193/2011 (Úř. věst. L 122, 3.5.2013, s. 1).

¹² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 ze dne 21. května 2013 o mechanismu monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů a podávání dalších informací na úrovni členských států a Unie vztahujících se ke změně klimatu a o zrušení rozhodnutí č. 280/2004/ES (Úř. věst. L 165, 18.6.2013, s. 13).

rámci národních registrů Evropské unie, členských států a Islandu, i mezi těmito registry,

- postupů započítávání souvisejících s přechodem z prvního do druhého kontrolního období, včetně přesunu přebytkových jednotek AAU, CER a ERU z prvního do druhého kontrolního období,
- vytvoření a udržování rezervy přebytku z předcházejícího období (PPSR) a rezervy pro kontrolní období (CPR) pro každého člena společného plnění dohody,
- odvodu nebo „podílu na zisku“, který se vztahuje na vydávání ERU a první mezinárodní převod AAU v druhém kontrolním období.

Tento návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady představuje základ pro provádění těchto technických záležitostí v Evropské unii prostřednictvím přijímání právních aktů.

Postupy při správě jednotek

Akty v přenesené pravomoci uvedené v tomto návrhu jsou potřebné k zajištění toho, aby všechny transakce kjótských jednotek ve vnitrostátních registrech Evropské unie, jejich členských států a Islandu byly v souladu s jejich společným plněním závazků. Transakce zahrnují vydání, převod, získání, zrušení, přesun, výměnu, změnu data skončení platnosti a odebrání. Je rovněž nezbytné zajistit účinné provádění postupů správy jednotek stanovených pro započítávání emisí a jednotek v rámci systému EU ETS a rozhodnutí o „sdílení úsilí“. Společné plnění dohody pro druhé kontrolní období bude vyžadovat další konkretizaci kjótských prováděcích pravidel v Evropské unii.

Kromě toho systém EU ETS i rozhodnutí o „sdílení úsilí“ umožňují omezené používání kjótských jednotek v souladu s povinnostmi stanovenými v právních předpisech EU. Je nezbytné, aby technické provádění kjótských pravidel v Evropské unii zabezpečilo úplnou flexibilitu stanovenou v právních předpisech Unie, aby tyto jednotky byly dostupné pro hospodářské subjekty v souladu s ustanoveními systému EU pro obchodování s emisemi a pro členské státy v souvislosti s jejich povinnostmi na základě rozhodnutí o „sdílení úsilí“. Je rovněž nezbytné, aby technické provedení zachovalo spolehlivé postupy započítávání, které se týkají sladění pravidel provádění Kjótského protokolu se systémem EU ETS a s rozhodnutím o „sdílení úsilí“. To zahrnuje nutnost zajistit, aby za každou vytvořenou jednotku EU nebo jednotku EU použitou na účely souladu byla vydána nebo odebrána kjótská jednotka.

Kromě toho je v aktech v přenesené pravomoci uvedených v tomto návrhu nutné definovat účinnou regulaci odebírání jednotek po roce 2012: dosažení společného závazku závisí na odebrání jednotek Evropskou unií, každým členským státem a Islandem, podle jejich příslušné úrovně emisí. Jednotný postup odebírání jednotek Unií, členskými státy a Islandem a jasné stanovení jednotek určených k odebrání každou smluvní stranou zaručí, že soulad v rámci právních předpisů Unie bude rovněž znamenat plnění závazků podle Kjótského protokolu a naopak. Navíc je tento postup zapotřebí k zajištění integrity započítávání v rámci systému EU ETS. Pokud hospodářské subjekty, na něž se vztahuje systém EU pro obchodování s emisemi, splní povinnosti v rámci tohoto systému, je rovněž zaručeno, že není třeba získat další kjótské jednotky na pokrytí těchto emisí pro dodržování kjótských požadavků započítávání pro druhé kontrolní období. Za tímto účelem se prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci uvedených v tomto návrhu zajistí, že emise, na něž se vztahuje EU ETS od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2020, odpovídají následnému odebrání jednotek pro druhé kontrolní období v rámci Kjótského protokolu. V podstatě zabezpečí, že jedna kjótská jednotka pro druhé kontrolní období bude odebrána za každou jednotku odevzdanou v systému EU ETS za emise ze zdrojů, které jsou uvedeny v příloze A Kjótského protokolu.

Podobným způsobem se rovněž stanoví, že kjótské jednotky platné pro druhé kontrolní období budou odebrány proti emisím a pohlcením v členských státech a na Islandu v odvětvích, na něž se nevztahuje systém ETS, za předpokladu, že tyto plyny, zdroje a propady jsou předmětem tohoto protokolu.

Postupy započítávání související s přechodem z prvního do druhého kontrolního období

V rozhodnutí 13/CMP.1, které obsahuje základní pravidla započítávání podle Kjótského protokolu¹³, jsou uvedena ustanovení, jejichž cílem je, aby strany mohly přesunout jednotky ERU, CER a AAU do následující kontrolního období poté, co všechny strany provedou posouzení souladu. Podle tohoto rozhodnutí mohou být jednotky ERU a CER přesunuty do výše rovnající se 2,5 % množství přiděleného smluvní straně. Jednotky propadů (RMU), dočasné ověřené snížení emisí (tCER), dlouhodobé ověřené snížení emisí ICER a jednotky ERU přepočtené z RMU nelze přesunovat. V rozhodnutí 1/CMP.8 se potvrzuje uplatňování těchto pravidel po roce 2012 a vkládá požadavek, že přesunuté jednotky AAU musí být převedeny do rezervy přebytku z předcházejícího období (PPSR) smluvní strany.

Procentní limit na přesun jednotek CER a ERU se uplatňuje na základě přiděleného množství, a jednotky CER a ERU platné pro první kontrolní období použité ke splnění povinností ve třetí fázi systému EU ETS (2013–2020) jsou vedeny v registru Unie. Z těchto důvodů bude důležité, aby limit v celé Evropské unii a jejích členských státech byl uplatňován způsobem, který umožňuje přesunutí těchto jednotek za účelem jejich pozdějšího vyřazení. V rámci systému EU ETS jsou povinny otevřít a vést evidenci započítávání nejen jednotlivé smluvní strany, ale také soukromé subjekty. Do té míry, do jaké se do držení v těchto evidencích zahrnují jednotky CER a ERU, bude důležité vytvořit jednotná pravidla, která umožňují optimální provádění pravidel přesunů. Jednotky AAU, které představují povolenky nespotřebované mezi druhou a třetí fází systému EU ETS, jsou rovněž drženy v registru Unie. Akty v přenesené pravomoci budou proto rovněž muset stanovit pravidla pro provádění pravidel pro přesun AAU, aby bylo zajištěno, že uplatňování Kjótského systému započítávání je ve shodě se systémem EU ETS a s rozhodnutím o „sdílení úsilí“.

Vytvoření a udržování rezervy kontrolního období (CPR) a rezervy přebytku z předcházejícího období (PPSR) pro každého člena dohody společného plnění

Akty v přenesené pravomoci, jež se uvádějí v tomto návrhu, budou rovněž muset upřesnit provoz rezervy kontrolního období (CPR) ve vnitrostátních registrech Evropské unie, jejích členských států a Islandu. Mezinárodní požadavek zřídit a udržovat rezervy kontrolního období je součástí zodpovědnosti každé strany spravovat a započítávat své přidělené množství. Podle rozhodnutí na mezinárodní úrovni se rezerva kontrolního období rovná nižšímu z těchto dvou množství: 90 % množství původně přiděleného dané smluvní straně nebo 100 % jeho naposledy přezkoumané evidence vynásobené osmi. Rezerva kontrolního období se vztahuje na každého člena společného plnění dohody jednotlivě. Protože množství přidělená členským státům a Islandu zahrnují pouze odvětví mimo EU ETS a množství přidělená Unii zahrnují odvětví náležející do EU ETS, akty v přenesené pravomoci, jež se uvádějí v tomto návrhu, bude nutno určit jednotnou koncepci přesného výpočtu a transparentního hlášení rezerv za příslušné kontrolní období pro Evropskou unii, její členské státy a Island.

V rozhodnutí 1/CMP.8 se vyžaduje, aby každá strana vytvořila ve svém národním registru rezervu přebytku z předcházejícího období (PPSR) a jsou stanovena následující související pravidla pro PPSR: jednotky mohou být převáděny mezi jednotlivými evidencemi PPSR;

¹³ Rozhodnutí 13/CMP/1 týkající se způsobů pro započítávání přiřazených množství dle čl. 7 odst. 4 Kjótského protokolu, v: FCCC/KP/CMP/2005/8/Add.2.

každá smluvní strana může vyřadit jednotky ve svém vlastním PPSR až na úroveň, o kterou emise během druhého kontrolního období překročí přidělené množství; smluvní strana může z PPSR jiné strany přijímat jednotky až do 2 % jejího přiděleného množství za předchozí kontrolní období. Evropská unie, její členské státy a Island jsou odpovědné za stanovení a udržování PPSR v souladu s mezinárodně dohodnutými pravidly a podmínkami společného plnění. Je nezbytné vymezit oblast působnosti každého PPSR podle definice úrovní emisí uvedených v příloze I k tomuto návrhu rozhodnutí Rady. Je rovněž nezbytné stanovit společná pravidla pro počáteční zůstatek¹⁴ a pro používání a získávání jednotek v jednotlivých PPSR Evropské unie, jejích členských států a Islandu.

Podíl na zisku uplatněný na jednotky AAU a ERU

V rozhodnutí 1/CMP.8 se na první mezinárodní převod AAU a vydávání ERU ukládá odvod ve výši 2 % podílu na zisku. Protože se tento odvod vztahuje na vydávání ERU, spadá do odpovědnosti každého členského státu a Islandu. Nicméně do té míry, do jaké je třeba vést bilance AAU, aby bylo zaručeno, že za každou jednotku použitou na účely splnění rozhodnutí o „sdílení úsilí“, akty v přenesené pravomoci uvedené v tomto návrhu musí zajistit, aby započítání uplatnění odvodu z podílu na zisku bylo v souladu s požadavky právních předpisů Evropské unie.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

Tento návrh pozměňuje právní základ, obsažený v nařízení o mechanismu monitorování, který umožňuje Komisi přijímat nelegislativní akty, kterými stanoví pravidla pro jiné než podstatné prvky při účtování kjótských jednotek po roce 2012 v právních předpisech EU. Základní prvky, pokud jde o závazky Evropské unie, jejích členských států a Islandu, jejich provádění a společné plnění, jsou obsaženy v celé řadě právních nástrojů, včetně samostatného návrhu rozhodnutí Rady. Rovněž budou řešeny v rámci dvoustranné dohody s Islandem a jsou zahrnuty ve změně z Dohy a doprovázejících rozhodnutích konference smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran Kjótského protokolu, jakož i v nařízení o mechanismu monitorování a v aktech v přenesené pravomoci a prováděcích aktech přijatých na základě tohoto nařízení.

Dříve byla taková pravidla v rámci bývalých nařízení o registru přijímána postupem ve výboru pro regulativní postup s kontrolou. Byla založena na právním základě obsaženém v rozhodnutí o mechanismu monitorování. Právní základ, který umožňuje provádění technických otázek souvisejících se správou jednotek v prvním kontrolním období Kjótského protokolu prostřednictvím přijetí rozhodnutí o registru, byl obsažen v čl. 3 odst. 3 a čl. 6 odst. 1 rozhodnutí o mechanismu monitorování. V rozhodnutí se mimo jiné uvádí potřeba přijmout prováděcí ustanovení týkající se projednávání ve výboru, pokud jde o zprávy o informacích z národního registru, o vydávání, získání, držení, převodu, zrušení, stažení a přesunu přidělených množství jednotek, jednotek propadů, jednotek snížení emisí a ověřených snížení emisí během předchozího roku. Stanovilo rovněž přijetí opatření přijatých postupem projednávání ve výborech, pokud jde o požadavek Společenství a jeho členských států „zřídit a vést registry za účelem zajištění přesného zúčtování vydávání, držení, převodu, nabývání, rušení a stažení jednotek přidělených množství, jednotek propadů,

¹⁴ Počáteční zůstatek PPSR Evropské unie, který bude zřízena v registru Unie, bude sestávat především z jednotek AAU držených v registru Unie v souladu s článkem 56 nařízení 920/2010/ES, které představují povolenky EU ETS uložené v souladu s článkem 57 nařízení 920/2010/ES. Počáteční zůstatek každého PPSR členských států a Islandu bude sestávat z AAU přesunutých do každého národního registru.

jednotek snížení emisí a ověřených snížení emisí, jakož i přesunu jednotek přidělených množství, jednotek snížení emisí a ověřených snížení emisí“.

Rozhodnutí o mechanismu monitorování bylo zrušeno a nahrazeno nařízením o mechanismu monitorování, které vstoupilo v platnost dne 8. července 2013. Nařízení o mechanismu monitorování se odvolává na systém registrů, který umožňuje technické provádění Kjótského protokolu s ohledem na správu jednotek řízení v národních registrech v článku 10 („Zřízení a provoz registrů“). Článek obsahuje základní prvek mezinárodního požadavku, aby Unie a členské státy zřídily a spravovaly registry za účelem přesného započítání vydání, držení, převodu, nabytí, zrušení, odebrání, přesunu, nahrazení nebo případně změny doby skončení platnosti jednotek AAU, RMU, ERU, CER, tCER a lCER. V čl. 10 odst. 4 je obsažen i právní základ přijímání aktů v přenesené pravomoci, kterými se provádějí nepodstatné prvky technického provádění Kjótského protokolu vzhledem ke správě jednotek v národních registrech, čímž nahrazuje čl. 6 odst. 1 rozhodnutí o mechanismu monitorování. Zatímco se však čl. 6 odst. 1 rozhodnutí o mechanismu monitorování uplatňoval na všechny otázky správy jednotek „v registrech Společenství a jeho členských států“, rozsah uplatnění tohoto ustanovení se v nařízení o mechanismu monitorování zúžil. Právní základ přijímání aktů v přenesené pravomoci se nyní vztahuje na „zřízení“ (a nikoliv na zřízení *a udržování*) „registru Unie“ (spíše než registrů Unie *a členských států*).

V zájmu vytvoření efektivního systému registrů, ve kterém by bylo možné provádět nové požadavky na správu jednotek ve druhém kontrolním období v rámci Kjótského protokolu, je nezbytné změnit článek 10 mechanismu monitorování. Oblast působnosti článku musí být rozšířena na všechny technické otázky týkající se provádění, pokud jde o správu jednotek v národních registrech na základě Kjótského protokolu, změny z Dohá a na jejím základě přijatých rozhodnutích pro druhé kontrolní období podle Kjótského protokolu.

Na základě obsahu předpisů, které mají být přijaty v právních aktech uvedených v tomto návrhu podle výše uvedeného, je třeba tyto právní akty přijmout rovněž jako akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, a to stejným způsobem, jak je již stanoveno v čl. 10 odst. 4 nařízení o mechanismu monitorování.

Akt v přenesené pravomoci doplňuje základní pravidla tím, že specifikuje jejich podstatu a reguluje další podrobnosti. Liší se od prováděcího aktu podle článku 291 Smlouvy o fungování EU, který stanoví jednotné podmínky provádění právních předpisů Unie v členských státech. Jak je uvedeno výše, nevyplývají požadavky započítávání, které mají být zavedeny po roce 2012, výhradně z právních předpisů EU, jsou však do značné míry založené na mezinárodně dohodnutých pravidlech. Rovněž nejsou prováděny samotnými členskými státy, avšak týkají se Evropské unie jako takové, tzn. že uvádějí povinnosti pro orgány EU. Jak stanoví článek 290 SFEU, akty v přenesené pravomoci uvedené v tomto návrhu by neharmonizovaly provádění žádných stávajících základních pravidel, ale spíše stanovily další specifické technické podrobnosti provádění Kjótského protokolu po roce 2012.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

kterým se mění nařízení (EU) č. 525/2013, pokud jde o technické provedení Kjótského protokolu k Rámcové úmluvě OSN o změně klimatu

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹⁵,

po konzultaci s Výborem regionů¹⁶,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rada přijala rozhodnutí [...] o přijetí změny z Dohy Kjótského protokolu k Rámcové úmluvě OSN o změně klimatu jménem Evropského společenství a společném plnění závazků z něj vyplývajících¹⁷. Rozhodnutím se jménem Unie schvaluje změna z Dohy Kjótského protokolu k Rámcové úmluvě OSN o změně klimatu („UNFCCC“) ustavující druhé kontrolní období a stanoví podmínky společného plnění závazků Unie, jejích členských států a Islandu v souladu s článkem 4 Kjótského protokolu.
- (2) Uzavření změny z Dohy, provádění doprovodných rozhodnutí konference smluvních stran, která slouží jako zasedání smluvních stran Kjótského protokolu, a podmínky společného plnění Unie, jejích členských států a Islandu vyžadují zavedení pravidel pro zajištění technického provádění Kjótského protokolu v Unii po roce 2012, aby bylo umožněno účinné fungování společného plnění závazků Unie, jejích členských států a Islandu a bylo zajištěno, že je v souladu s fungováním systému Unie pro obchodování s emisemi („EU ETS“), zřízeného směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES¹⁸ a rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady 406/2009/ES¹⁹.

¹⁵ Úř. věst. C ..., ..., s. ....

¹⁶ Úř. věst. C ..., ..., s. ....

¹⁷ Úř. věst. L ..., ..., s. ....

¹⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275/32, 25.10.2003).

¹⁹ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 406/2009/ES ze dne 23. dubna 2009 o úsilí členských států snížit emise skleníkových plynů, aby byly splněny závazky Společenství v oblasti snížení emisí skleníkových plynů do roku 2020 (Úř. věst. L 140, 5.6. 2009).

- (3) Během prvního kontrolního období Kjótského protokolu se mezinárodně dohodnuté požadavky na započítávání a správu emisí a jednotek, jakož i společné plnění ze strany Unie a jejích členských států, prováděly podle rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady 280/2004/ES²⁰ a tzv. nařízeních o registru²¹. Bývalá nařízení o registru byla nahrazena nařízením Komise (EU) č. 389/2013²², které nyní obsahuje ustanovení o správě jednotek týkající se provádění a fungování systému EU pro obchodování s emisemi, a rozhodnutím 406/2009/ES²³. Nedávno přijaté nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013²⁴ již neobsahuje požadovaný právní základ pro přijetí legislativy v přenesené pravomoci k provádění předpisů pro druhé kontrolní období.
- (4) Pro druhé kontrolní období se množství přidělené Unii týká emisí skleníkových plynů ze zdrojů, na které se vztahuje EU ETS v rozsahu, který je pokryt Kjótským protokolem, a množství přidělená členským státům a Islandu se vztahují na všechny ostatní emise skleníkových plynů ze zdrojů a pohlcení pomocí propadů, na které se vztahuje Kjótský protokol.
- (5) Rozhodnutí 1/CMP.8²⁵ mění pravidla určení oprávněnosti účasti v pružných mechanismech podle Kjótského protokolu. Rovněž se v něm vymezují limity týkající se jednotek přesunutých z prvního do druhého kontrolního období včetně požadavku (týkajícího se všech smluvních stran) vytvořit rezervu přebytku z předcházejícího období (PPSR). Kromě toho se v uvedeném rozhodnutí stanoví vybírání odvodu ve výši 2 % podílu na zisku z prvních mezinárodních převodů jednotek přiděleného množství (AAU) a jednotek snížení emisí (ERU) na účely společného plnění závazků ihned po konverzi jednotek AAU nebo jednotek propadů (RMU) doposud v držení smluvních stran na jednotky ERU. V současné době probíhají jednání o dalších pravidlech provádění druhého kontrolního období Kjótského protokolu.
- (6) S cílem stanovit jednotná pravidla k zabezpečení technického provádění Kjótského protokolu v Unii po roce 2012, umožnit účinné fungování společného plnění závazků Unie, jejích členských států a Islandu a zajistit soulad provádění protokolu s fungováním EU ETS a rozhodnutím o „sdílení úsilí“ by se na Komisi měla delegovat pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 SFEU.

²⁰ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 280/2004/ES ze dne 11. února 2004 o mechanismu monitorování emisí skleníkových plynů ve Společenství a provádění Kjótského protokolu (Úř. věst. L 49, 19.2.2004, s. 1).

²¹ Nařízení Komise (ES) č. 2216/2004 ze dne 21. prosince 2004 o normalizovaném a bezpečném systému registrů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 280/2004/ES (Úř. věst. L 386, 29.12.2004, s. 1) a nařízení Komise č. 920/2010 ze dne 7. října 2010 o standardizovaném a bezpečném systému rejstříků podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 280/2004/ES (Úř. věst. L 270, 14.10.2010, s. 1).

²² Nařízení Komise (EU) č. 389/2013 ze dne 2. května 2013 o vytvoření registru Unie podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES, rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 280/2004/ES a č. 406/2009 a o zrušení nařízení Komise (EU) č. 920/2010 a č. 1193/2011 (Úř. věst. L 122, 3.5.2013, s. 1.)

²³ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 406/2009/ES ze dne 23. dubna 2009 o úsilí členských států snížit emise skleníkových plynů, aby byly splněny závazky Společenství v oblasti snížení emisí skleníkových plynů do roku 2020 (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 136).

²⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 ze dne 21. května 2013 o mechanismu monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů a podávání dalších informací na úrovni členských států a Unie vztahujících se ke změně klimatu a o zrušení rozhodnutí č. 280/2004/ES (Úř. věst. L 165, 18.6.2013, s. 13).

²⁵ Rozhodnutí 1/CMP.8 přijaté konferencí smluvních stran, která slouží jako zasedání smluvních stran Kjótského protokolu, FCCC/KP/CMP/2012/13/Add.1.

Komise by při přípravě a vypracování aktů v přenesené pravomoci měla zabezpečit jejich soulad s mezinárodně dohodnutými požadavky na započítávání, podmínkami společného plnění závazků stanovených v rozhodnutí [...] a příslušnými právními předpisy Unie,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EU) č. 525/2013 se mění takto:

1. v článku 3 se doplňují body 13a a 13b, které zní:

„13a) „rezervou kontrolního období“ neboli „CPR“ rezerva zřízená na základě přílohy rozhodnutí 11/CMP.1 nebo jiných relevantních rozhodnutí orgánů UNFCCC nebo Kjótského protokolu;

13b) „rezervou přebytku z předcházejícího období“ neboli „PPSR“ rezerva zřízená na základě přílohy rozhodnutí 1/CMP.8 nebo jiných relevantních rozhodnutí orgánů UNFCCC nebo Kjótského protokolu;“;

2. článek 10 se mění takto:

a) v čl. 10 odst. 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Unie a členské státy ve svých registrech započítají převod jednotek požadovaný v Kjótském protokolu, rozhodnutí 1/CMP.8 nebo jiných relevantních rozhodnutích orgánů UNFCCC nebo Kjótského protokolu jako odvod podílu na zisku po vydání ERU a při prvním mezinárodním převodu AAU.“

b) v článku 10 se doplňuje nový odstavec 5, který zní:

„5. Komise bude rovněž zplnomocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 25 s cílem zajistit prostřednictvím registrů Unie a členských států technické provádění Kjótského protokolu, účinné fungování společného plnění závazků Evropské unie, jejích členských států a Islandu a zajistit jeho soulad s prováděním směrnice 2003/87/ES a rozhodnutí 406/2009/ES, včetně:

a) postupů správy jednotek, jako jsou transakce jednotek AAU, CER, včetně ICER a tCER, ERU a RMU (vydání, převod, nabývání, rušení, odebrání, přesun, nahrazení nebo změna data skončení platnosti) v rámci národních registrů Evropské unie, členských států a Islandu, i mezi těmito registry;

b) postupů započítávání souvisejících s přechodem z prvního do druhého kontrolního období, včetně přesunu přebytkových jednotek AAU, CER a ERU z prvního do druhého kontrolního období;

c) vytvoření a udržování rezervy přebytku z předcházejícího období a rezervy pro kontrolní období pro Unii a členské státy;

d) započítávání odvodu podílu na zisku, jak je stanoveno v odstavci 1 tohoto článku.

Při přijímání aktů v přenesené pravomoci uvedených v prvním pododstavci Komise zajistí konzistentní provádění mezinárodně dohodnutých požadavků na započítávání,

optimalizuje transparentnost a zabezpečí přesnost započítávání kjótských jednotek v Unii a členských státech, přičemž minimalizuje administrativní zátěž a náklady.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda*

*Za Radu
předseda*